

kalci. Nam se očita, da smo z liberalci romali. Temu ni bilo tako. Iz Idrije so bili na shodu trije krčmarji, ki niso liberalci, ali so se ga vendar udeležili, ker so ravno tako boje svoje kože, kakor liberalci, in trgovca g. Golita tudi ne omenijo, ki si je prvi naročil ustopnico za shod, in seveda, ker je mož značajan, se je tudi do časa dal pregovoriti.

Toliko na znanje dopisnikom raznih listov, s pristavkom, da za dovoljenje vas ne bomo nikdar prosili, kadar se bomo hoteli kakega shoda udeležiti, in vam svetujemo, da nas pustite v miru, drugače se vam utegne kaj enacega pripetiti, kakor se je bilo nekemu gospodu v Ljubljani. Posrebno pa pazi ti Lovre klobučarjev, da ne bodeš več obrtnikom nagajal.

Čevljarski strokovni tečaj v Tržiču.

Kakor smo že svoj čas poročali, se je bil dne 11. aprila t. l. otvoril v Tržiču strokovni tečaj za čevljarje. Ta tečaj je trajal do 20. maja. Po zaključenju tečaja priredila se je 21. in 22. maja v lepih prostorih tržiške ljudske šole razstava, v kateri so bili razpostavljeni na ogled izdelki obiskovalcev rečenega strokovnega tečaja. Predno izpregovorimo o tej razstavi, naj omenimo, da je strokovni tečaj trajal vsak dan od $\frac{1}{2}$ 4. ure popoldne do 9. ure zvečer, in da so ga nadzirali vodja obrtne šole gospod Josip Kragl, dalje član trgovinske zbornice gospod Andrej Gassner, in tovarnar gospod Karol B. Mally. Za obiskovanje tega tečaja se je oglasilo 26 udeležnikov in jih je 25 vztrajalo do konca.

Razstavljeni so bili ali popolnoma ali deloma izgotovljeni čevlji, mej njimi prav izborni izdelki, kakor tudi modeli od mavca in posnetki nog, dalje urezani vzorci, iz barvastega kartona urezani čevlji, kakor zgornji deli čevljev ter risarije.

Razen teh izdelkov so bili rastavljeni tudi učni pripomočki in pa petero pomožnih strojev, ki so se pri pouku rabili. Tri stroje je poslal c. kr. tehnološki obrtni muzej, dva stroja pa zaloga firme Linger Comp. v Ljubljani.

V nedeljo dne 21. maja je tržiški župan, tovarnar g. Karol B. Mally na slovesen način otvoril razstavo, na kar so si jo pod vodstvom strokovnega učitelja gospoda Jakoba Hulke navzočniki ogledali.

Razstavo je obiskovalo mnogo odličnih oseb. Dne 22. maja obiskoval jo je tudi g. ces. svetnik Murnik.

Razstava, ki se je v obče jako hvalila, je bila tisti dan zaključena.

Po zaključenju zbrali so se obiskovalci tečaja v gostilni g. Josipa Kavčiča, kamor je prišel tudi g. ces. svet. Murnik, da se poslove od strokovnega učitelja g. Hulke, kateri se je bil vsem priljubil. Izročili so mu jako lično izdelano zahvalno diplomo, za kateri izraz priznanja se je g. Hulka toplo zahvalil, vzpodbujajoč svoje učence, naj ostanejo vedno na potu napredka.

Udeležniki strokovnega tečaja so dosegli lep uspeh, a priznati se mora, da bi se bil tečaj javno ne omogočil, da niso dobili podpore in sicer od dež. odbora kranjskega 100 gld., od trgovske in obrtne zbornice 100 gld. od tovarne Mally & Golken 30 gld.. Glanzmann & Gassner 10 gld.

Križi in težave soseda Antona z živinskimi boleznimi.

Rjava kobilica stori.

Štiri tedne pozneje je prišel čas, da rjava kobilica stori. Anton se je že mislil, da postavi kobilico v žrebičnjak, sicer pa se niso brigali za njo.

„Lahko delo ji ne škodi“ reče sosed. „Ker pa je bilo vreme lepo in gorko, bila je rjavka skoraj celi dan rabljena na polju.“

Bila je živahna, in jed ji je dobro teknila, istotako ni bilo videti obsežnih zateklin na zadnjih bedrih, na trebuhu in na vimenu kakor prej pri sivi kobilici. Čas nosnosti je že prešel. Kmet je izračunal, da je rjavka ravno 338 dni breja, peljal jo je namreč dne 21. maja lanskega leta k žrebcu. Morala je kakega 25. aprila storiti, in danes je bil že 23. april. Ta račun se je izkazal pravilnim. Za kobilico so napravili prostor, kjer je lahko tekala sem in tje. Mesto so zaprli z oboji.

Če je prišla kobilica domov, postavili so jo vedno v žrebičnjak.

Dne 25. aprila je postala kobilica nekoliko nemirna. Stopicala je po hlevu plašljivo sem pa tje. Tudi je legla enkrat mej jedjo. Sosed je bil po naključju v hlevu in je to tudi opazil. Menil je, dolgo časa ne bo prešlo, da kobilica stori. Na noben način se ne sme več kobilica odstraniti od hiše.

Rjavka je pojedla z veliko slastjo svoje omelce hrane, in nekaj ur po jedi ni bilo ničesar opaziti, kar bi dalo povod, da bi kobilica kmalu storila.

Vreme je bilo prijazno, solnce je sijalo, bilo je mirno, kakor pred nevihto.

Zategadelj upreže Anton zopet svojo kobilico, katera je opravljala delo z veseljem kakor prej.

Anton je bil osebno prisoten zunaj pri delu. Pazil je se strogim očesom na rjavko, je-li ne bi postala nemirna, ali pa se ne bi pokazali kaki popadki. Pri prvem znamenju peljal bi jo v bližnji hlev.

Po nekih urah je bilo delo končano; kmet je peljal svoje konje v hlev. Kobilica je snedla svojo hrano se slastjo. Iz skrbi so pa zmanjšali hrano za dobro tretjino.

Ob 8. uri bil je Anton še v hlevu. Mislil je, da danes zvečer gotovo ne bo nič.

Šel je zopet ob deveti uri v hlev s svojim sesedom, ki ga je posetil. Bilo je precej temno, le mala petrolejka